

Redactioneel

Christian Metz heeft afscheid genomen van de universiteit; reden om hem hulde te brengen in dit nummer door een aantal artikelen rond zijn werk te publiceren.

Bij wijze van inleiding op het gesprek dat Dominique Blüher en Margrit Tröhler met Christian Metz hadden, schetst Dominique Blüher de plaats van Metz en zijn werk binnen de filmsemiologische context.

Roger Odin beschouwt de verhouding van de Franse filmsemioticus en de taalkunde (een publikatie in het kader van het Colloquium van Cerisy). Het blijft bevreemdend te constateren hoe in een periode waarin men de mond vol heeft over interdisciplinariteit, het kennelijk nog steeds vanzelf spreekt dat bepaalde verworvenheden in het filmsemiotisch veld geen toegang gevonden hebben tot de linguïstiek, vanaaruit ze ontwikkeld werden. Uit dit eenrichtingsverkeer blijkt eens te meer dat de filmtheorie (en wie haar beoefent) door zusterdisciplines nog steeds niet voor vol wordt aangezien.

Zoals Christian Metz nooit afstand genomen heeft van de taalkunde als belangrijkste referentiediscipline voor de filmstudie, zo dient het werk van Michel Colin, hoewel nadrukkelijk cognitief, geplaatst te worden in het kader van de semiotische traditie. Dit blijkt uit de bijdrage van Frank Kessler in *Palimpsest*, een hulde aan de overleden filmtheoreticus die misschien, na Metz, het krachtigst nieuwe wegen heeft gezocht voor het bestuderen van de film.

Eric de Kuyper besteedt in een voorpublicatie uit zijn boek over het mannelijk lichaam in de Hollywoodfilm aandacht aan een 'afwijking' in het Hollywood-starbeeld, namelijk dat van het gekwetste, gewonde lichaam.

Dat het object film vanuit verschillende disciplines steeds opnieuw tot andere inzichten leidt, mag blijken uit de tekst van Ed Tan, die het

verschijnsel 'emotie' bij het bekijken van film vanuit een psychologische hoek benadert.

Heidi de Mare keert zich met haar analyse van de personages in Hitchcocks *REBECCA* tegen de kortzichtigheid en/of onzorgvuldigheid van feministische onderzoeksters bij hun beschrijving van de beeldcomponent in film, en maakt de balans op van de verhoudingen tussen vrouwelijke en mannelijke personages in deze film.